ECLI:LV:KURT:2021:0408.C69150521.4.S
Lieta Nr. C69 1505 21

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī 2021.gada 8.aprīlī

Kurzemes rajona tiesa: tiesnese S.Eglīte

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ pieteikumā par juridiska fakta konstatēšanu, lietā ar ieinteresētām personām – Latvijas Republikas Finanšu ministriju, Ventspils pilsētas domi un SIA „Publisko aktīvu pārvaldītājs Possessor".

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 12.janvārī pieteicēja /pers. A/ cēlusi tiesā pieteikumu par juridiska fakta konstatēšanu, lietā ar ieinteresēto personu – Latvijas Republikas Finanšu ministriju.

[2] Pieteikumā norādīts, ka /datums/miris prasītājas tēvs /pers. C/, kura pēdējā dzīvesvieta bija /adrese/.

[2.1] Pēc tēva nāves prasītāja pieņēmusi atstāto mantojumu, tai skaitā nekustamo īpašumu /adrese/, pārvaldot un apsaimniekojot īpašumu visā tā kopumā. Vēloties nostiprināt īpašuma tiesības zemesgrāmatā konstatēts, ka prasītājas tēvs nav reģistrējis savas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, gan uz tēvam piederošo 1/2 domājamo daļu, kā arī no viņa tēva /pers. D/ mantoto īpašuma 1/2 domājamo daļu. Publiskajā reģistrā nav veikts ieraksts par mantojuma pieņemšanas fakta apliecinājumu uz /datums/mirušā tēva /pers. D/ atstāto mantojumu – 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/.

[2.2] 2018.gada 13.martā zvērinātam notāram prasītāja iesniegusi iesniegumu par /datums/mirušā tēva mantojuma pieņemšanas faktu un lūgumu izsniegt mantojuma apliecību, ka prasītāja kā pirmās kārtas lejupejoša mantiniece ir pieņēmusi likumā noteiktajā termiņā sava tēva atstāto mantojumu, tostarp, nekustamo īpašumu /adrese/, visā tā kopumā, pārņemot sava tēva pieņemto vectēva /pers. D/ daļu īpašumā. Atsaucas uz Civillikuma 994.pantu un norāda, ka no tēva miršanas brīža pieņēmusi nekustamo īpašumu savā valdījumā kā vienīgā mantiniece, uzturējusi īpašumu pienācīgā kārtībā, izlietojusi to savām vajadzībām, maksājusi likumā noteiktās nodevas attiecināmās uz īpašumu, bet bez tiesas nolēmuma par fakta konstatēšanu, ka viņas tēvs /pers. C/ pieņēmis savā pārvaldībā un mantojumā viņa tēva /pers. D/ atstāto mantojumu, prasītājai nav iespējams veikt īpašuma tiesību uz nekustamo īpašumu /adrese/, reģistrēšanu zemesgrāmatā kā viņas mantoto īpašumu.

[2.3] Atsaucas uz Likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 17.pantu un norāda, ka viņas tēva tēvs /pers. D/ miris /datums/. uz vectēva miršanas brīdi no mantojuma izrietošās tiesības un saistības regulēja Latvijas PSR Civilkodekss (turpmāk – LPSR CK), kura 555.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka likumiskajā mantošanā pirmajā kārtā manto mirušā bērni, laulātais un vecāki. No minētā izriet, ka prasītājas tēvs /pers. C/ saskaņā ar minēto normu bija tiesīgs pieņemt mantojumu un mantot kā pirmās kārtas mantinieks. Savukārt LPSR CK 569.pants noteica termiņu kādā mantojums pieņemams. Uz prasītājas vectēva miršanas brīdi prasītājas tēva dzīvesvieta bija /pers. D/ mājās īpašumā /adrese/. Pēc vectēva nāves, paužot savu vēlmi pieņemt mantojumu, prasītājas tēvs veica ar īpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu saistītos maksājumus, valdīja un rīkojās ar to kā ar savu īpašumu. LPSR CK 569.panta otrajā daļā noteikts, ka mantojums tiek atzīts par pieņemtu tad, kad mantinieks faktiski pārņēmis mantojamo mantu savā valdījumā vai pārvaldīšanā vai iesniedzis mantojuma atklāšanās vietas notāra kantorim iesniegumu par mantojuma pieņemšanu. No minētās normas izriet, ka viens no mantojuma pieņemšanas veidiem, kas norāda uz personas vēlmi mantot un pieņemt mantojumu ir mirušā mantojamās mantas faktiska pārņemšana valdījumā vai pārvaldīšanā. Prasītājas tēvs /pers. C/ ņēma savā pārvaldībā ne tikai nekustamo īpašumu – 1/2 domājamo daļu no īpašuma /adrese/, bet arī visu viņa tēvam piederošo kustamo mantu, kuras reģistrēšana publiskā reģistrā nav nepieciešama.

[2.4] Tā kā prasītājas tēvs /pers. C/ sava tēva /pers. D/ atstāto mantojumu faktiski pieņēma un līdz miršanai valdīja to kā savu īpašumu, bet neizmantoja tiesību un nepieprasīja notāram izdot mantojuma apliecību, īpašuma tiesību pāreja netika reģistrēta Valsts zemes dienesta (turpmāk – VZD) būvju tiesisko valdītāju un īpašnieku reģistrā. Vadoties no LPSR CK 580.panta otrajā daļā noteiktā, ja tiktu atzīts īpašums par bezmantinieka mantu, notārs izsniegtu mantojuma apliecību par mantojamās mantas pāreju valstij un valsts tiesības uz īpašuma 1/2 domājamo daļu būtu reģistrētas VZD būvju kadastra informatīvajā sistēmā.

[2.5] 1993.gadā tika mainīta likumdošana un nekustamo īpašumu īpašnieku īpašuma tiesības ierakstāmas Zemesgrāmatā. Dokumenti uz kura pamata fiziskā persona var veikt īpašuma tiesību nostiprinājumu zemesgrāmatā nosaka likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 17.pants. Tā kā prasītājas rīcībā nav dokumenta, kas apliecinātu viņas tēva /pers. C/ pēc viņa tēva /pers. D/ mantošanas pieņemšanas faktu, tad nav iespējams iesniegt zemesgrāmatās pierādījumu par vectēva /pers. D/ pārmantojamo daļu.

[2.6] Īpašuma tiesības uz nekustamā īpašuma (ēku un būvju īpašumu) /adrese/ ½ domājamo daļu /pers. D/ un turpmāk prasītājas tēvam /pers. C/ pierāda pieteikumam pievienotie dokumenti.

[2.7] Vērtējot faktiskās prasītājas tēva /pers. C/ darbības un materiālo normu, atsaucoties uz Civillikuma 416.pantu un Civillikuma komentāri: Mantojuma tiesības, sastādījuši R.Krauze (382.-654.p.) un Z.Genzs (655.-840.p.) – R.:Mans īpašums, 1997, 45.lpp., atzīstams, ka minētā materiālā norma nav piemērojama, jo /pers. C/ bija pirmās šķiras likumiskais mantinieks, kurš mantojumu bija pieņēmis atbilstoši LPSR CK 569.pantam un turpināja to pārvaldīt līdz spēkā stājās Latvijas Civillikums.

[2.8] Atsaucoties uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 31.marta spriedumu lietā Nr.SKC-115, līdz ar ko arī konkrētajā situācijā secināms, ka gadījumā, ja mantot aicinātais lietojis mantojumu vai rīkojies ar to savās interesēs, tad var būt pamats, ka viņš mantojumu pieņēmis.

[2.9] Pamatojoties uz minēto, prasītāja lūdz konstatēt faktu, ka /pers. C/ pieņēmis /datums/mirušā /pers. D/ atstāto mantojumu, tostarp nekustamā īpašuma /adrese/, ēku un būves ar būvju apzīmējumu kadastrā Nr./numurs A/, Nr./numurs B/ un Nr./numurs C/.

[3] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

[4] 2021.gada 8.februārī tiesā saņemts Finanšu ministrijas paskaidrojums, kurā norādīts, ka kā redzams no Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem, nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/, sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs D/, kā nekustamā īpašuma tiesiskā valdītāja norādīta Finanšu ministrija. Uz minētās zemes vienības atrodas namīpašums /adrese/, (turpmāk – Namīpašums), kura sastāvā ietilpst dzīvojamā māja ar kadastra apzīmējumu /numurs A/, šķūnis ar kadastra apzīmējumu /numurs B/un saimniecības ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs C/, kuru īpašnieki ir norādīti /pers. C/ un /pers. D/, katrs uz 1/2 domājamo daļu, kā arī siltumnīcas ar kadastra apzīmējumiem /numurs E/ un /numurs F/ un kūpinātava ar kadastra apzīmējumu /numurs G/, kuru tiesiskais valdītājs norādīts /pers. C/.

[4.1] Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 288.panta pirmo daļu un 291.panta pirmo daļu, norāda, ka no minētā secināms, ka, lai tiesa varētu konstatēt juridisku faktu, Pieteicējai jāpierāda, ka tas radīs tai kādas mantiskas vai nemantiskas tiesības.

[4.2] Konkrētajā gadījumā, kā secināms no pieteikuma, Pieteicējai juridiskā fakta konstatēšana ir nepieciešama, lai uz mantojuma tiesību pamata iegūtu /pers. D/, mirušam /datums/, piederējušo Namīpašuma daļu. Saskaņā ar pieteikumā norādīto /pers. D/ ir Pieteicējas tēva /pers. C/, miruša /datums/, tēvs.

[4.3] Atsaucoties uz Civillikuma 687., 688., 693.pantu, norāda, ka Finanšu ministrija uzskata, ka Pieteicējai jāpierāda /pers. D/ atstātā mantojuma pieņemšanu likumā noteiktajā termiņā, pretējā gadījumā juridiska fakta konstatēšanai nebūs nozīmes, jo šāds konstatējums pats par sevi nevar radīt Pieteicējai tiesības uz /pers. D/ atstāto mantojumu, tādēļ šāda fakta konstatēšana būtu pretrunā ar Civilprocesa likuma 288.pantu.

[4.4] Kā norādīts pieteikumā, /pers. C/ atstātā mantojuma masā ietilpst Namīpašuma 1/2 domājamā daļa, kā arī tiesības iegūt īpašuma tiesības uz Namīpašuma 1/2 domājamo daļu, kas piederējusi /pers. D/.

[4.5] Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 26.novembra noteikumu Nr.1354 „Kārtībā, kādā veicama valstij piekritīgās mantas uzskaite, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā" 32.4.apakšpunktu, /pers. C/ un /pers. D/ mantojumu masās ietilpstošais Namīpašums, pieteikuma noraidīšanas un mantojuma lietas izbeigšanas gadījumā būtu jānodod īpašumā Ventspils pilsētas pašvaldībai vai akciju sabiedrībai "Publisko aktīvu pārvaldītājs Possessor" (pašlaik – sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Publisko aktīvu pārvaldītājs Possessor") valdījumā.

[4.6] Ievērojot minēto, Finanšu ministrija uzskata, ka lietā kā ieinteresētās personas būtu pieaicināmas Ventspils pilsētas dome un sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Publisko aktīvu pārvaldītājs Possessor", kurus lūdz arī pieaicināt.

[5] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 9.februāra lēmumu nolemts pieaicināt minētā lietā kā ieinteresētās personas Ventspils pilsētas domi un SIA „Publisko aktīvu pārvaldītājs Possessor".

[6] 2021.gada 26.februārī tiesā saņemts Ventspils pilsētas domes paskaidrojums, kurā norādīts, ka Ventspils pilsētas dome piekrīt pieteikumā norādītajiem apstākļiem un tiesiskajam pamatojumam. Tās rīcībā nav vairāk informācijas par to, ko jau pieteikumā norādījusi pieteicēja. Ventspils pilsētas dome pievienojas pieteicējas pieteikumā minētajam, ka juridiska fakta konstatēšana nepieciešama, lai pieteicēja varētu nostiprināt zemesgrāmatā īpašuma tiesības /adrese/, bet citādā veidā, kā vien ar tiesas spriedumu, īpašuma tiesību sakārtošana nav iespējama. Ventspils pilsētas dome neiebilst, ka tiesa apmierina pieteikumu un konstatē juridisku faktu, ka pieteicējas tēvs /pers. C/ pieņēmis /datums/mirušā /pers. D/ atstāto mantojumu, tostarp nekustamā īpašuma /adrese/, ēku un būves ar būvju apzīmējumu kadastrā Nr./numurs A/, Nr./numurs B/ un Nr./numurs C/.

[7] 2021.gada 22.martā tiesā saņemts SIA „Publisko aktīvu pārvaldītāja Possessor" paskaidrojums.

[7.1] Atsaucoties uz Civillikuma 691.pantu, ieinteresētā persona norāda, ka saskaņā ar Personu datu pārlūka informācijas datiem /pers. C/ savu dzīvesvietu no 1969.gada 23.janvāra un /pers. A/ no 1994.gada 22.marta savu dzīvesvietu bija deklarējuši /adrese/. Savukārt /pers. C/ tēvs ir /pers. D/.

[7.2] Atsaucas uz Civillikuma 694.pantu. Tikai tādu darbību var uzskatīt par mantojuma pieņemšanu, kas ar loģisku nepieciešamību ved pie slēdziena, ka konkrētā gadījumā mantot aicinātais to nebūtu izdarījis, ja nebūtu gribējis pieņemt mantojumu (V.Briedis. Mantojuma pieņemšana un mantojuma atraidīšana. Rīga, 1939).

[7.3] Ņemot vērā minēto, Possessor neiebilst prasības apmierināšanai par juridiska fakta konstatēšanu, ar kuru tiktu konstatēts fakts, ka /pers. C/ pieņēmis /datums/mirušā /pers. D/, dzimis /datums/, atstāto mantojumu.

[7.4] Vienlaicīgi norāda, ka konkrētajā situācijā tikai tiesa var izvērtēt visus tiesiskos un faktiskos apstākļus un izvērtēt vai prasītājas prasības pieteikums ir pamatots un apmierināms.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi prasības pieteikumu un tam pievienotos materiālus, ņemot vērā pieteicējas pieteikumā izteikto lūgumu un ieinteresēto personu tiesā iesniegtos rakstveida paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots, pierādīts un apmierināms.

Civilprocesa likuma 288.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesa izskata lietas par tādu faktu konstatēšanu, no kuriem atkarīga fizisko un juridisko personu mantisko un nemantisko tiesību rašanās, grozīšanās vai izbeigšanās, bet šī panta trešajā daļā noteikts, ka tiesa konstatē arī citus faktus, tas ir, bez tiem, kas minēti šīs tiesību normas otrajā daļā, kuriem ir juridiska nozīme, ja spēkā esošie normatīvie akti neparedz citādu kārtību to konstatēšanai.

Civilprocesa likuma 289.pants nosaka, ka tiesa konstatē juridiskos faktus tikai tad, ja iesniedzējam nav iespējams citādā kārtībā saņemt attiecīgos dokumentus, kas apstiprina šos faktus, vai ja šie dokumenti nozaudēti, nozagti vai iznīcināti un zudusi iespēja tos atjaunot.

Tiesa uzskata, ka pastāv priekšnoteikumi juridiskā fakta konstatēšanai, jo konkrētajā gadījumā tam ir juridiska nozīme un spēkā esošie normatīvie akti neparedz citādu kārtību fakta konstatēšanai.

[8.1] No lietas materiāliem redzams, ka 1936.gada 18.decembrī dzimis /pers. C/, kura tēvs ir /pers. D/ un māte /pers. L/ (lietas 15., 16.lapa). /pers. D/ miris /datums/, ko apstiprina lietas materiālos esošā Ventspils pilsētas Dzimtsarakstu nodaļas 2018.gada 28.marta izziņa un miršanas apliecība Nr.130959, un /pers. L/ mirusi /datums/(lietas 13., 14., 27.lapa). No lietas materiālos esošās 1965.gada 24.septembrī izsniegtās laulības apliecības redzams, ka /datums//pers. C/ un /pers. O/ noslēguši laulību, pēc kā sievai piešķirts uzvārds /uzvārds/ (lietas 17.lapa). No 2017.gada 12.jūnijā izsniegtās miršanas apliecības Nr.LV MA 137534 redzams, ka /pers. O/ mirusi /datums/. Savukārt ar 2012.gada 20.septembrī izsniegto miršanas apliecību Nr.LV AE 0818581 pierādīts, ka /pers. C/ miris /datums/(lietas 18.lapa).

[8.2] Ievērojot to, ka /pers. D/ miris /datums/, tiesa atzīst, ka mantojuma tiesiskajām attiecībām jautājumā par /pers. D/ atstātā mantojuma pieņemšanu piemērojamas tiesību normas, kas bija spēkā /pers. D/ nāves dienā – Latvijas PSR Civilkodekss.

Latvijas PSR Civilkodeksa 551.pantā noteikts, ka par mantojuma atklāšanas laiku uzskatāma mantojuma atstājēja nāves diena.

Atbilstoši Latvijas PSR Civilkodeksa 555.panta pirmajai un otrajai daļai likumiskajā mantošanā mantinieki līdzīgās daļās ir: pirmajā kārtā – mirušā bērni (arī adoptētie), laulātais un vecāki (adoptētāji), kā arī mirušā bērns, kas dzimis pēc viņa nāves; otrajā kārtā – miruša brāļi un māsas, viņa vectēvs un vecmāte kā no tēva puses, tā arī no mātes puses. Otrās kārtas mantinieki tiek aicināti mantot vienīgi tad, ja nav pirmās kārtas mantinieku vai ja tie mantojumu nepieņem, kā arī, ja visiem pirmās kārtas mantiniekiem ir atņemtas mantošanas tiesības.

Savukārt saskaņā ar Latvijas PSR Civilkodeksa 569.panta pirmo, otro, trešo un piekto daļu mantojuma iegūšanai nepieciešams, lai mantinieks to pieņemtu. Mantojums tiek atzīts par pieņemtu tad, kad mantinieks faktiski pārņēmis mantojamo mantu savā valdījumā vai pārvaldīšanā vai iesniedzis mantojuma atklāšanas vietas notariāta kantorim iesniegumu par mantojuma pieņemšanu.

Šai pantā norādītās darbības jāizpilda sešu mēnešu laikā no mantojuma atklāšanas dienas.

Pieņemtais mantojums tiek atzīts par mantiniekam piederošu no mantojuma atklāšanas laika.

Juridiskajā literatūrā, komentējot iepriekš norādīto tiesību normu, ir norādīts, ka, ja mantinieks pārņēmis savā valdījumā vai pārvaldīšanā kaut daļu no mantojamās mantas, tas liecina par visa mantojuma pieņemšanu [..]. Par mantojuma faktisko pieņemšanu valdījumā liecina mantas atrašanās mantinieka rīcībā, dzīvošanā mantojamā mājā, kā arī mantinieka rūpes par mantojamo mantu (sk. Latvijas PSR Civilkodeksa komentāri. P.Stučkas Latvijas Valsts Universitātes profesora juridisko zinātņu doktora J.Vēbera vispārīgā redakcijā. – Rīga: Izdevniecība "Liesma", 1979, 730.lpp.).

[8.3] Tādējādi, lai konstatētu faktu, ka pieteicējas tēvs /pers. C/ pieņēmis sava tēva /pers. D/ atstāto mantojumu, jānodibina, ka viņš faktiski pārņēmis savā valdījumā vai pārvaldīšanā mantojamo mantu vai iesniedzis mantojuma atklāšanas vietas notariāta kantorim iesniegumu par mantojuma pieņemšanu.

[8.4] No lietas materiālos esošās Ventspils zonālā valsts arhīva 2020.gada 29.oktobra izziņas redzams, ka Ventspils valsts notariāta kantora dokumentos – mantojuma lietu aprakstos, kas Ventspils zonālā valsts arhīva glabāšanā nodoti līdz 1993.gadam, nav ziņu par uzsāktu mantojuma lietu uz /datums/ mirušā /pers. D/ vārda (lietas 12.lapa).

[8.5] Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu pieteikumā norādīto, ka pēc /pers. D/ nāves neviena persona nav vērsusies notariāta kantorī saskaņā ar Latvijas PSR Civilkodeksa 569.pantu.

[8.6] Īpašuma tiesības uz nekustamā īpašuma (ēku un būvju īpašumu) /adrese/ 1/2 domājamo daļu /pers. D/ un pieteicējas tēvam /pers. C/ pierāda pieteikumam pievienotie dokumenti.

[8.7] No lietās materiālos esošā Dāvinājuma līguma redzams, ka 1960.gada 28.aprīlī Ventspils valsts notārs Krustiņš H.J. apstiprināja Dāvinājuma līgumu, ar kuru /pers. L/ atdāvina pieteicējas tēvam /pers. C/ vienu ideālo pusi (1/2) no viņai, dāvinātājai uz personiskā īpašuma tiesību pamata piederošā mājīpašuma, kas atrodas /adrese A/, Ventspilī, pēc pilsētas iedalījuma IV kvartālā uz 967 kvadrātmetru lielas zemes platības, sastāvoša no divām dzīvojamām ēkām - vienas no tām divstāvu jaukta materiāla un otra vienstāvu koka, ar kopējo istabu skaitu četras un vienas saimniecības ēkas (lietas 28.lapa).

[8.8] No 1962.gada 9.janvāra Apliecības par mantojuma tiesībām pēc likuma redzams, ka Ventspilī, 1962.gada 9.janvārī Ventspils valsts notariāta kantora notāre Kaņepe V.E. apliecina, ka /datums/mirušās /pers. L/ visa atstātā mantojuma vienīgais mantinieks ir vīrs /pers. D/, dzīvojošs /adrese A/. Viss atstātais mantojums sastāv no vienas ideālās puses (1/2) mājīpašuma, kas atrodas /adrese A/, pēc pilsētas iedalījuma IV kvartāla ar hipotēkas Nr./numurs/ (lietas 27.lapa).

[8.9] No izziņas par Uz zemes gabala /adrese A/, atrodošos celtņu īpašniekiem un lietotājiem redzams, ka ēkai /adrese A/ reģistrēti divi īpašnieki 1960.gada 29.aprīlī /pers. C/ uz īpašuma 1/2 domājamo daļu (Dāvinājuma līgums) un 1962.gada 2.februārī – kā īpašnieks uz īpašuma 1/2 domājamo daļu /pers. D/ (Apliecība par mantojuma tiesību nostiprināšanu) (lietas 26.lapa).

[8.10] No Ventspils pilsētas domes Arhitektūras un pilsētbūvniecības nodaļas 2018.gada 26.marta izziņas Nr.9-12/214 redzams, ka Atbilstoši Ventspils pilsētas Tautas deputātu padomes Izpildkomitejas 21.05.91. rīkojumam Nr.152 "Par māju un zemes gabalu numerācijas precizēšanu Kuldīgas ielā", nekustamajam īpašumam ar iepriekšējo adresi /adrese A/, noteikta jauna adrese – /adrese/ (lietas 25.lapa).

[8.11] Par faktu, ka ēku/ būvju īpašumu 1/2 domājamās daļas apmērā /pers. D/ un /pers. C/ valdīja kā īpašnieki liecina 1962.gada 20.martā sastādītais Ventspils pilsētas darbaļaužu deputātu Padomes Izpildu komitejas Akts par zemes robežu noteikšanu, piesaistot ēku īpašumam zemes platību 600 m^2 kopplatībā (lietas 29.lapa).

[8.12] No 2020.gada 5.novembra valsts zemes dienesta Kurzemes reģionālās nodaļas Kadastra informācijas mantojuma lietai redzams, ka nekustamā īpašuma /adrese/, apzīmējums kadastrā Nr./numurs B/, tiesiskie valdītāji 1/2 domājamās daļas apmērā katrs ir /pers. D/ (miris), otras fiziskās personas dati nav norādīti. Nekustamā īpašumā ietilpst dzīvojamā māja ar būves kadastra apzīmējumu Nr./numurs A/un palīgēka (šķūņa), ar būves kadastra apzīmējumu Nr./numurs B/, saimniecības ēkas ar būves kadastra apzīmējumu Nr./numurs C/(lietas 22.-24.lapa).

[8.13] No 2020.gada 3.decembra Ventspils pilsētas domes Finanšu nodaļas izziņas Par nekustamā īpašuma nodokļa samaksu redzams, ka pēc Finanšu nodaļas datu bāzē vēsturiski esošās informācijas, maksājumu paziņojumi par nekustamā īpašuma /adrese/, ar kadastra numuru /kadastra numurs/aprēķināto nekustamā īpašuma nodokļa apmēru laika posmā no 2004.gada līdz 2012.gadam adresēti un nosūtīti /pers. C/, Kuldīgas iela, Ventspilī; 2012.gadā – /pers. C/ /adrese/, Ventspilī; laika posmā no 2013.gada līdz šim brīdim – /pers. C/ (mantojuma masa) /adrese/. Informē, ka par /pers. C/ nekustamo īpašumu /adrese/ ēkām un būvēm ar kadastra numuru /kadastra numurs/laika posmā no 2010.gada 1.janvāra līdz šim brīdim Ventspils pilsētas pašvaldības budžetā nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus ir veikušas /pers. A/, /pers. AE/. Kā arī laika posmā no 2010.gada 1.janvāra līdz šim brīdim par /pers. C/ nekustamā īpašuma /adrese/ ēkām un būvēm Ventspils pilsētas pašvaldības budžetā ir veikti nekustamā īpašuma nodokļa maksājumi pilnā apmērā. Nav nekustamā īpašuma nodokļa parāda (lietas 37.lapa).

[8.14] Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka pieteicējas tēvs /pers. C/ pēc sava tēva /pers. D/ nāves ņēma savā pārvaldībā ne tikai nekustamo īpašumu – 1/2 domājamo daļu no īpašuma /adrese/, bet arī visu viņa tēvam piederošo kustamo mantu.

[8.15] No lietas materiālos esošā mantošanas iesnieguma par mantojuma pieņemšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās redzams, ka /pers. A/ pieņēmusi faktiskā valdījumā /datums/mirušā tēva /pers. C/ atstāto mantojumu, tostarp, nekustamo īpašumu /adrese/, visā tā kopumā, pārņemot tēva /pers. C/ pieņemto tēva /pers. D/ (pieteicējas vectēva) daļu īpašumā (lietas 11.lapa).

[8.16] Pieteicējai īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, reģistrēšanu zemesgrāmatā kā viņas mantoto īpašumu nav iespējams veikt, bez juridiska fakta konstatēšanas, ka pieteicējas tēvs /pers. C/ bija pieņēmis savā pārvaldībā un mantojumā sava tēva /pers. D/ atstāto mantojumu.

[8.17] Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka ir konstatējams juridisks fakts par to, ka pēc /pers. D/ nāves /datums/viņa atstāto mantojumu pieņēmis viņa dēls /pers. C/. Fakts konstatējams mantojuma lietas kārtošanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5.pantu, 8.pantu, 92.- 96.pantu, 189.-193.pantu, 251.panta 6.punktu, 288.panta pirmo daļu un trešo daļu, 289., 292.pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. A/ pieteikumu par juridiska fakta konstatēšanu.

Atzīt par konstatētu juridisko faktu, ka /datums/mirušais /pers. C/, personas kods /personas kods/, ir pieņēmis /datums/mirušā /pers. D/, dzimuša /datums/, atstāto mantojumu, tostarp nekustamā īpašuma /adrese/, ēku un būves ar būvju apzīmējumu kadastrā Nr./numurs A/, Nr./numurs B/ un Nr./numurs C/.

Fakts konstatēts mantojuma lietas kārtošanai.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese S.Eglīte